

Men schrijft in te Tongeren bij V. COLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De POSTRIJDER verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, Groot Markt, te Tongeren.

EERSTE BLAD.

TONGEREN, DEN 2 NOVEMBER 1907

ALLERHEILIGEN.

(1 NOVEMBER).

Het was niet mogelijk elken heiligen des Hemels door eenen bijzonderen feestdag te vereeren, te meer daar velen ons onbekend zijn. Allen echter verdienen onzen eerbied, en derhalve heeft de Kerk het Allerheiligen ingesteld, om aan al de gelukkige bewoners van 't eeuwige paradijs hare hulde en haren eerbied te betuigen.

Men merke op, dat het niet alleen de feestdag is van die heiligen welke door de Kerk heilig verklaard werden, maar ook van alle gelukkigen des Hemels.

Het is dus voor ons een dez te blijder en troosteliker hoopzigt, omdat het ook den feestdag is onzer blootvervanten, vrienden en kennissen, die langs het pad der deugd ons op den weg naar de eeuwigheid zijn voorgaan.

En wat ons nog meer verzoegen moet, is dat het ons onzen feestdag zal zijn, zoo wij medewerkende met de gratie van God, naar het voorbeeld der heiligen ons leven deugdzaam overbrengen en met eene goede dood eindigen.

De instelling van dezen feestdag wordt toegeschreven aan Paus Bonifatius IV, die leefde in den beginne der VII eeuw.

Er bestond te Rome een groot prachtig gebouw, het Pantheon, dat zes-en-twintig jaren voor Christus gebouwd werd, en aan al de afgoden was toegewijd. Het was een meesterstuk van bouwkunde, en terwyl onder christene keizers het meeste deel der heidensche tempels werden afgebroken, was het Pantheon om zijnen kunstbouw, als een denkstuk van Rome'souden luister bewaard gebleven.

Wanneer de christene godsdienst genoegzaam gevestigd, en het geloof diep geworteld in de herten was doorgedrongen, vond men er geen bezwaar meer in het Pantheon van het heidensche gebruik te ontdoen, en het te wijden aan den christene tempel aller afgoden van gemak; het christendom maakte er een tempel aller heiligen van.

't Is ten gevolge dier toewijding, dat een bijzonder feest ter ere aller heiligen van lieverleê in alle landen overal werd. Men vierde het te Rome, weldra ook in Duitschland en Engeland, en Lodewijk de Godse, koning van Frankrijk, gaf ten jare 833, op verzoek van Paus Gregorius IV, een edikt, dat de viering ervan in al zijne staten beval.

De Kerk heeft dezen feestdag ge-steld op den 1 November, om de Christenen af te keeren van de buitensporigheden, welke de heidenen op dien zelfden dag, bij het vieren van het feest aller afgoden bedreven, en zoo al engskens die walgelijke gebruiken uit te roeien.

Wij moeten op dezen dag bijzonder denken op den Hemel en ons troosten, aan moedigen en verheugen in de hoop der eeuwige zaligheid: 't Waarom zou ik niet kunnen? 't vroeg de H. Augustinus; zich zelven af, 't waarom zou ik niet kunnen wat dezen en genen zonden hebben? En waarom zouden wij ook niet kunnen wat reeds zoovele heiligen gekonnen hebben? Die heiligen waren menschen gekonnen hebben? 't hadden driften te betogen en in hunne middelen te overvleenen evenals deezel. 't Wij hebben zelfs iets meer dan zij, namelijk het voorbeeld dat zij hebben nagelaten en de bescherming die zij ons verlenen, dewijl zij ons beïnvloeden als broeders, en vurig verlangen, ons eens hunne glorie en geluk mede te zien genie ten.

De wereld is slecht!

Verbazend groeit het getal misdaden en schanddaden aan in de samenleving! Zelden hoorde men zooveel spreken van moorden, zelfmoorden, zedeloosheden als op de dagen van heden! Hoe dik wijls hoort men zelfs niet dat twee

DE ERFENIS VAN SIR GEORGE

2de VERVOLG.

Thomason had voor den geheelen dag genoeft van geschild, en was bang voor al wat hem opnieuw de gram-schap van zijne bewakers op den hals kon halen. Een oogenblik nadenken deed hem echter inzien, dat hij, als hij zich zoo maar liet wegvoeren, vroeg of laat tegenover Dunborough zou komen te staan, en dat in ieder geval zijn belang eischte, om het op een oogenblik zijne reisgenooten te hooren. Hij begon dus ook te schrijven, en tegen de panelen te trommelen. Wel trilde zijne stem wat, maar dat hoorde men niet bij al het lawaai, dat zij er maakte.

— Als wij iemand ontmoeten, zal hij ons toch wel moeten hooren! hijgde zij, een oogenblik wachtend om adem te scheppen. Welken weg rijden wij?

— Ik denk naar Calno, antwoorde hij, steeds voorttrommelend. Op straat moeten zij ons hooren.

— Help! help! gilde zij nog harder. Zij begon heesch te worden en dit maakte haar angstig. Hoort zij niet? Hoult op, schurken! Help! Help!

— Moord! schreeuwde Thomason. Moord! Ondanks zijn dapper besluit, om haar lot te deelen, begon zijne stem echter te verzwakken, toen het rijtuig langzamer begon te rijden, en hij bang was, dat het wagenrijtuig moord en doodslag zou geven. Julia's moed was teruggekeerd, toen het rijtuig stilstond en het portel geopend werd, wilde zij er op springen. Zij werd echter teruggevoerd door een groot reusrijstipstoot dat een man haar op de borst zette, rijstrijp zij ver-

jonge lieden, omtrent de twintig jaren oud, zich om het leven te berecht hebben, omdat hun ver-boden werd door hunne ouders — en dat voor hun welzijn — te trouwen.

Menigmaal gebeurt het ook dat kinderen van twaalf tot dertien jaren, aan hun leven een einde stellen, om dat zij misprij zijn van hunne ouders, of de eene of andere vorming of ver-nedering te verduren hebben zekal.

Hoe ontrentend is dit alles voor de samenleving?

Welke is er de oorzaak van? — Zekeren wij ze eens te zamen.

Met hartzeer en diepe droefheid moeten wij bekennen dat ons lief en klein België van die plagen en die schande niet vrij te pleiten is.

Zeker in Frankrijk en in andere landen gebeurt het op grotere schaal! En dit moet men niet vergeten.

De daadliden — vijandig aan de Katholieke Kerk — roep en om zich in het meest in België: De oorzaak ligt in het katholiek onder-wijs! In het bekropen verstand, waarin de Godsdienst het volk houdt!

Doorstaan! bevis van het tegenoverge-stelde vindt men bij onze naburen.

In Frankrijk is geen Godsdienst meer; er wordt geen katholiek onderwijs meer gegeven; de kloosterlingen zijn weg!

En nucluns de eusdeliden vormen vulgum dagdags als de miseren, en verspreiden zich met verbazende snelheid als het vuur in een bosch.

Aldeggen die in Frankrijk op het schavot sterven, bejlijden dat zij nooit godsdienst gehad hebben, of hebben zij er gehad, ze sedert lang hadden verloren.

De oorzaak van zoovele schanddaden is, vol-gens ons denken, eerst en vooral gelegen in de slechte opvoeding, die de kinderen van hunne ouders ontvangen.

Van jonge af, om zich zij niets, hooren zij niets dan wereldsche zaken.

De jongheid is vroeg rijp! veel te vroeg en veel te rijp!

Zij zien vader maar altijd zorgen, altijd zwagen en werken, en altijd klagen, dat het leven onverdraglijk is! — Als het nog daar bij blijft!

Al te dikwijls — maar de door der socialisten — verrijkt elken reusachtig zijne meesters en verdragen, zijpe hebben, glijfs hij ze moet.

Hij zegt het onmogelijk en luid genoeg dat het inderen kan hooren? 't Waarom moet de rijkdom in handen van sommigen zijn? 't Waarom moeten wij slaven, terwijl de rijken vadig en lui hunne dagen overbrengen?

Te meer, vader spot met den Godsdienst, instert Gods naam, en vergeet zich dikwijls in de drank.

Wat moet er van het kind van zulk eenen vader geworden?

Door de schuld van een slechte vader moet dikwijls het kind bodden gaan, in gebrek en armoede zijn dagen overbrengen.

Het verloopt reeds van zijne vroegste jaren de samenleving, benijdt de rijken, en pakt — als het anders niet krijgen kan — de goederen, die het niet toebehooren.

Men bedriegt wel is waar het kind met de genadermen, met de gevangenis in-lion het die wetten overtreedt!... Dat juist geeft het de gelegenheid met alle slimme list en slinksche middelen en genadermen en gevangenis te ont-winnen.

Wacht nog maar eenige jaren, en nog veel meer vruchten zal men plukken van het onzijdig onderwijs.

blind werd door het licht van een lantaarn, dat hij op haar gelaat liet schijnen.

De man vloekte op de afschuwlijkste manier. — Smerige st, bromde hij met eene scherpe door den denk, zijn gemakzaam gezicht in het rijtuig, en hij begon te ophouden den weg te volgen? 't Of moet ik u doodschieten? 't En met dat geklief, vervolgde hij tegen den rector als ik u nog eens hoor, haal ik u de tong uit de keel! Wie doet u iets? 't Dat zou ik wel eens willen weten! En gij schoone madam, pas op uwe huid, want als ik u uit het rijtuig op den weg haal, loopt het niet goed af! Versta me? 't ging hij voort, met een reuk woeste vloeken.

Als gij den mond weer durt opendoen, dan haal ik u er uit en trek u de kop van het lijf! 't Zij zullen mij niet ophangen voor niets!

— Laat mij gaan, riep zij. Laat mij gaan!

— O, gij moogt spoedig genoeft gaan — aan den overkant van het water, antwoorde hij met een gemeenen lach. Daar kunt gij op rekenen. Houid u maar doorgang, of het zal u berouwen! 't Zoude ge Bristol uit zij moogt ge schreeuwen, zoo hard als ge wilt!

Zacht kermend van wanhoop viel het meisje weer op de bank terug. De man in lichte tromfan-trommel, met een slag wierp hij het portel toe; schijmen. Met een slag wierp hij het portel toe; schijmen. Met een slag wierp hij het portel toe; schijmen.

— Het was nacht geworden, en in de sjees zag men niets meer. Zoodra de zenuwen van den rector eindelijk bezield waren en bij w'er aan iets anders kon denken, dan aan zijne eigene veiligheid, begon hij zich af te vragen, waarom zijne reisgenooten, die eerst zoo druk was ge-weest, nu geen woord sprak. De duisternis en de stilte waren hem zeer onangenaam. Eindelijk kon hij niet langer uithouden.

— Het was nacht geworden, en in de sjees zag men niets meer. Zoodra de zenuwen van den rector eindelijk bezield waren en bij w'er aan iets anders kon denken, dan aan zijne eigene veiligheid, begon hij zich af te vragen, waarom zijne reisgenooten, die eerst zoo druk was ge-weest, nu geen woord sprak. De duisternis en de stilte waren hem zeer onangenaam. Eindelijk kon hij niet langer uithouden.

— Het was nacht geworden, en in de sjees zag men niets meer. Zoodra de zenuwen van den rector eindelijk bezield waren en bij w'er aan iets anders kon denken, dan aan zijne eigene veiligheid, begon hij zich af te vragen, waarom zijne reisgenooten, die eerst zoo druk was ge-weest, nu geen woord sprak. De duisternis en de stilte waren hem zeer onangenaam. Eindelijk kon hij niet langer uithouden.

— Het was nacht geworden, en in de sjees zag men niets meer. Zoodra de zenuwen van den rector eindelijk bezield waren en bij w'er aan iets anders kon denken, dan aan zijne eigene veiligheid, begon hij zich af te vragen, waarom zijne reisgenooten, die eerst zoo druk was ge-weest, nu geen woord sprak. De duisternis en de stilte waren hem zeer onangenaam. Eindelijk kon hij niet langer uithouden.

Men zal hier opwerpen: Het katholiek onder-wijs heeft ook zulke minnen voortgebracht.

Ja, ongetwijfeld dat is waar, doch de geval-len waren zeldzaam, en het was bijna altoos, omdat zij de lessem hunner meesters vergeeten hadden, verblind door hunne driften of hart-sucht!

In alle geval de feiten getuigen dat de mis-daden van katholieken duizendmaal minder zijn dan degene van liberalen, socialisten en dergelyken!

De eerste verspreider van de misdaden, die de samenleving ontrent, is de drukpers.

Daagslijks staat er het een of ander drama in, waar in 't looz en 't breed de misste omstan-digheden verhaald worden van moorden en brandstichtingen en andere schelmstukken.

De grootste deugnieten, die valers en zelf-moorders worden er als helden verheven.

En dan hebt ge de romans, waarin alles wat de zinnen-treft, liefdelijk beschreven wordt!

En dit alles wordt gezigt gekoren door de jongheid, met hare levendige inbeelding, met hare vurige hartstochten, met hare opkomende driften.

Wat kan het anders als dat zij bedorven wordt!

Voegt daarbij nog de feesten, de verma-ken en de vrijheid, of liever de losheid in de zedelijkheid.

Alles streeft de driften, niets weerhoudt ze. De wereld is slecht! Er dient meer dan ooit gewerkt te worden, en eenieder is verplicht naar vermogen mee te werken, ten einde het kwaad hardnekkig te bestrijden en het goed te steunen.

GEMEENTERAAD VAN TONGEREN.

Zitting van maandag 23 October 1907.

Tegenwoordig: MM. MEYERS, burgemeester; DEKINNE en MOUVE, schepenen; DECKERS, JACQUES, STOFFELS, VAN OBERLIGEN, VANCKEN, GIMBAE en ZEBERS, leden.

1. Verkiezing der kiezing van M. Vanden Bosch als gemeenteraadlid, in vervanging van M. Driessens, overleden.

2. Utwijding van de goedkeuring der kiezing door de bestendige Deputatie.

3. Luyt overdragen. — Overdragen van personeel. — Jaarwilde. — Wet van den 21 Mei 1890.

4. Overdragen van de interim. — Schiedeloostelling. — Verdeling.

5. De verdragen en de schiedeloostelling worden vastgesteld gelykvoornid, dat de verdragen van Welldyland te dekken van 1 kist-bous later onderwijz 1906 — 1907.

6. Het bureel zal in de kosten van het kosteloo onderwijz-tuschenkomsten in evenredigheid van het getal leerlingen ingeschreven in de gemeen-te, aangemeten en aaneembaar scholen.

7. Bureau van Welldyland. — Verpachting van goederen. — Aft.

8. Idem. Verpachting van het land der groden gemiddeld aaneembaar. — Verpachting van goederen. — Aft.

9. Afschaffing van bewoners van den Meester-trichter weg, van de pannenbakkerij van MM. Designe en Van West tot aan het huis van M. Arckens benevond door M. Merx. — Ontbreiding der waterleiding.

De noodige geldmiddelen tot de uitbreiding zijn ter hand gesteld. Binnen kort zullen de werken begonnen worden.

Neen! Ik... ik begryp er niets van Gij... gij maakt mij bang. Gij... gij moet het wezenlijk niet doen. Ik vroeg alleen of ge wilt wiens bedrict dit was.

— Ik weet het! Ik weet het maar al te goed, riep zij hartstochtelijk. God zij mij genadig! God sta alle vrouwen bij!

Thomason wist niet of zij hiermee de toekomst en haar eigen lot bedoelde. In dat geval scheen plotseling wanhoop te vreedmen en oververkracht, maar zijne zinnen waren niet oververkracht, maar zijne zinnen waren niet oververkracht, maar zijne zinnen waren niet oververkracht.

— En al was dat zoo? riep zij op eenen toon die hem instelde. Ben ik er dan beter aan toe, als ik bevrucht word? Ik had alles voor hem willen doen, en nu handelt hij met ik had hem alles willen doen, om oververkracht, als hij het gewild had, en dat is de vergelding! 't Is de minster, waarop hij het wil hebben. O, laag! laag!

— Thomason begreep nu alles. Zij verbeelde zich dat Sir George, dien zij liefhad, deze schurkenstreker verzonnen had. Zij meende, dat Sir George, haar lief, de schaker was; dat zij weggevoerd werd, niet om haar zelfs wil, maar als eenen hinderpaal, dien hij uit den weg wilde ruimen.

— Een oogenblik aarzelde de rector: deze opvatting kwam zoo goed overeen met een deel der feiten. En toen zag hij de onwaarschijnlijk, en hij hield aan den werkelijken staat van zaken wilde

BUITENLAND.

Nederland

Hooge onderaan. — Donderdag is de Berkel Rederij, bij Rotterdam, de oudste lanke-noote, de wof. F. Zwarts, in den onderdom van 103 jaar en ruim 4 maanden overleden. Prife-rella Rolshagen, w. F. Zwarts, werd op 11 juni 1813 te Overschre geboren, en kwam als dienst-bode te Zoetermeer-gezwart, waar zij op 21-jarige leeftijd met F. Zwarts in het huwelijc trad; 63 jaar is zij met hem gehuwd geweest, uit welk huwelijc 8 kinderen geboren zijn, waarvan er thans nog drie leven, namelijk een 64-jarige dochter, bij wie de 103 jarige inwoone, een 73-jarige dochter en, zoals zij zelf zegde, een 4 jongens van 60 jaar. Zij laat 190 klein- en achterkleinkinderen na, die allen in den omtrek wonen.

Slechts korten tijd is zij ziek geweest.

Frankrijk. — TEMPEST. — Op de kustten heerscht een hevige tempest. Twee visschers-vlootjes zijn vergaan. Er is eene reddingsboot ter hulp gekomen.

— Een BEIG VAN 'T SCHUIVEN. — Tengevolge der aaneenlopende regens is op den steenweg van Metz naar Florac een berg aan 't schui-ven geraakt.

— Gedurende den nacht hadden bewoners een donderend geras gehoord.

— Hij schijnt nu nog voorts en is reeds 500 meters over den steenweg geraakt.

— Wat aardig is: uit den berg stijgt een verpestende stank op.

— EEN JONGE MOEDERVAAR. — Te Hau heeft een knaap van 9 jaar, wildende spelen met een zijner vrienden, van 6 jaar oud, een geweer genomen, er eene koolbuis in gestoken en geschoten. De kleine, kreeg heel de lading in het hoofd en was dood.

Duitschland. — EEN ECHT SCHANDLIJK proces was te Berlijn sedert enige dagen ingespielen door Harden, wegens de schandelijke handhaving van Van Molke en zijne kliek.

— Harden is vrijgesproken. Van Molke is veroordeeld tot betalen der proceskosten.

— Het vonnis bevat bevestigingen die eene schandvlekking zijn voor Van Molke en zijne kliek.

— VREESLIJK ENDE. — De Z. E. Pater Wiemann, overste van het klooster van Wasserburg, in Beieren, kwam over enige dagen in het gesticht van ongeschoren, afhangende van het klooster en waar de Paters dienst doen.

— Een knaap die pas aan gewone was greep den overste bij de hand en loot hem in den diem.

— Een hoedvergiftiging ontstond, zoodat men opvolgend de diem, de haal en de arm van de overste stierf aan de gevolgen.

— Pater Wiemann was sedert 2 jaar in het gesticht en reeds 10 jaar overste.

Italië. — EEN VERSCHRIKKELIJK ONWEDER. — Een verschrikkelijk onweder is Myndard mogende uitgebroken over Napels en het omleggende.

— In den omtrek werd veel schade aangericht. Talrijke paleizen zijn overstromd en boommen werden ontworteld.

— Zeker de fabriek van luciferfjes werd het dak vreeslijk afgeslagen.

— Te Portici zijn de villas ernstig beschadigd. Het tramvoerkar naar den Vesuvius is onderbroken. Er had een ware doodpeest plaats. De zee heeft een gedeelte der stad op haar werf gezet.

Spanje. — DE STIERENGEGECHTEN IN SPANJE. — Gedurende het jaar 1906 hadden er in Spanje 580 stierengevechten plaats, onder andere 272 eijgenlijk gevechten met volwassen dieren en 314 met jonge stieren. Het getal dieren in den strijd bezweek klimt tot 1379 en vertegenwoordigt eene waarde van 2 miljoen pesetas; de jonge stieren hadden eene waarde van 750,000 pesetas.

— Een peseta heeft omtrent de waarde van een senen frank.

— Met uitbrengen trots vermeldt de statistiek dat er in 1906 drie honderd twintig stieren meer gedood werden dan in 1905.

— De waarde der gedoodde paarden klimt tot 800,000 pesetas. De kosten van deze stierengevechten, toen draalde hij. Hij had zijne woorden gereed, maar aarzelde, om ze uit te spreken.

— Waarom? Eenvoudig omdat hij Thomason was, en het niet op zijn aard lag, iets te doen eer hij overlegd had, of iets anders misschien ook voor deeleger voor hem zou zijn. In dit geval zou zij niet luisteren naar de enkele verzekering, dat niet Sir George, maar M. Dunborough den aanslag bereemd had. Zijne bewijzen zonden haar misschien overtuigen, maar dan moest hij haar tevens meedeelen, dat hij kennis had gehad van het gevaar, dat haar dreigde, en waarvoor hij haar niet had gewaarschuwd, wat zijne verdienste tegen haar zeker zeer moest vermenigvuldigen.

— Het was gewaagd spel, en er kwam nog iets bij. Warum zou hij Dunborough nieuwe redenen geven om zich over hem te beklagen, of om hem te beschuldigen? Te Bristol zou zij wel is waar de waarheid vernemen. Maar als zij eens niet te Bristol kwamen? 't Als halverwege achterhaald werden? 't In dat geval zag de rector kans, als hij den mond held, hiermee zijn voor-deel te doen bij Dunborough.

— Dit alles overlegde hij bij zichzelf. Hij hoorde het meisje weenen, beklam, maar alsof haar het hart zou breken; en terwijl hij nadacht, en zij wende, te midden van eene ondoordringbare duisternis, vervolgde de sjees haren tocht, haastig op en af.

Eindelijk verbrak hij het stilzwijgen. — Waarom denkt gij, dat Sir George dit gedaan heeft? vroeg hij.

— Eerst wende zij voort, zonder antwoord te geven.

— Hij zou mij bij zonsondergang bij Manton ontmoeten, sprak zij vriendlijk. Men anders wist dat ik daar zou zijn? Verdielt dat eens.

— Maar als het zijn werk is, waar is hij dan? vroeg hij. Als hij u wilde s'kaken.

— Hij wilde mij bestelen, riep zij, en heeft voor mij gehuicheld te hebben. O, het is laf, gemoen!

— Ik begrijp niet... stamde Julia. Thomason, hij wilde liefde zooveel mogelijk vormen. — Zijn geld, zijn naam, zijn lijf, al wat hij in de wereld heeft, behoort mij toe! riep zij. Mij! En zoo wil hij het terugkruigen! Maar dat zou

vechten gingen tot 8 miljoen pesetas. Terwijl de ontvangsten 12 miljoen beliepen, dus eene winst van 4 miljoen.

Spanje heeft nog misdeedten van zijne drift voor de nationale schriktooneelen; ingedeeld, zij is nog onafgevoerd. Is dat niet betreurenswaardig, eene bloedig uitdaging tot de verwaande wereld, die zich beschant niet oemt?

Engeland. — Mistr. — Men wil nu te Londen misdeedten nemen om de stad van mist te bevrijden. Hiertoe zou men eene uitvinding van den Italianen Beniamino Maggiori aanwenden, namelijk eene soort kanonnen met samengevoerde lucht, van 20 meters lengte, die in eenen omtrek van 6 Engelsehe mijlen invloed uitoefenen, die twintig minuten zou de mist weg jagen.

— EENE GEHEINZIGKE VERDWINING. — De geheinzigke verdwijning van Barbara La-poeksin, een 18 jarige Russische jonge dame, heeft te Londen hevige ontroering gewekt. Zij is van eene aanzienlijke Russische familie — haar vader was vroeger bestuurder van politie — en bevoonds met eene zuster en eene zovernante commensalenhuis in Bloomsbury.

— Het hun drieën bezochten zij donderdag avond den Italianen Beniamino Maggiori, naar de voorstelling van Barbara vormist; maar het schijnt is zij toen met een anderen persoon in een rijtuig teruggereden.

— Vrijdag onving de gouvernant een brief van Barbara, waarin zij berichtte, dat zij, na ontvoerd te zijn, gevangen gehouden wordt. Dit wordt niet algemeen geloofd; integendeel zijn er velen van meening, dat de romantisch aangelegde Barbara weggevoelen of met haar wil ge-zekant is. De Russische consalgeneaal loofde eene belooning van 10 p. st. uit voor de ontdekking van hare verblijfplaats.

— ZONDERLING GERUKT. — Te Hanly bestaat nog een oud, doch zonderling gebruik. Bij de vernieuwing van den raad wordt aan de gemeenteraadsleden door de stad een feestmaal aangeboden. Op dit feestmaal krijgt elke nieuw raadsheer voor zich een fluitgans, hoog 19 centimeters, dat hoordevol met champagne wijn wordt gevuld.

— Op een gegeven oomblik moeten met de nieuwe raadsheeren dezen beker met éenen zeer leegdrank. Het is de bedoeling dat hij maalde is, gieten twee hofschekers het overschot over zijne borst.

Rusland. — MULDERIJ TE WILDBROECK. — Dooden en gevechten. — Dinsdag morgend nam een deel der soldaten van het bataljon mineurs, geleid door des nachts aangekomen op-ruiers en een groep burgers, in hunne kaserne de aan den muur gezette geweren uit elkander en openden het vuur tegen de kaserne, waarin twee compagnieën van het 10 regiment tirailleurs gelegerd waren.

— Toen de opstandelingen tegen de kaserne van het tirailleursregiment oprukten, werd op hen met geweer-kanonnen geschoten, waarop zij uit elkaar gingen en vervolgens hunne wapens af-gaven.

— Van het bataljon mineurs werden 2 officieren, 2 onderofficieren en 1 soldaat gedood; van de compagnieën van het regiment tirailleurs sneuvelde 1 soldaat. De opstandelingen kregen 2 doodden en 5 gewonden; bovendien werd er nog een burger, een der opruiers, gedood.

— VERBOERDEELT DEN STROF. — D districts-krijgsraad veroordeelde dinsdag de moordenaars van den werkelijken staatsraad Maximoff, hoold van het staats-bestuur der gevangenis, tot de doodstraf met den strof.

— Het is een meisje van 30 jaar, met de haren toegedrukt op den rug. Zij heeft gewoond te antwoorden op alle vragen en weigende ook haren naam bekend te maken. Zij aanhoorde glim-lachend het vonnis.

Amerika. — EEN MILLIONAIRE VERBOERD. — Uit New-York wordt geseind dat de bankier Miets doodgestoken is. De moordenaar ver-klarde dat hij gehandeld heeft voor rekening eener Italiaansche familie, wonende te New-York.

— Het is te veronderstellen dat het begin, hetwelk men niet ontdekt heeft, de woorden bevatte: '1900, 21 Februari, 't Vierde schijnt een nieuwen zin te begijnen, die waarschijnlijk het uur des overlijdens aanduidt. Op den looden ban 1, zag men heel klaar de sporen der nagels, waarmede hij op den zerk werd vastgemaakt. Het lijf van den vorst-bisschop was neergelegd geworden in eene houten zerk, waarvan een zeer klein stuk vastgehouden is aan een koperen ring. Ter plaatse waar het lichaam gelegerd heeft, vond men te midden van het stof verspanen hout, talrijke stukken goudraad en eenige kleine stukjes beenderen, waarvan het grootste een gedeelte is van het scheenbeen. Waar eens de rechterhand gelezen had, ontdekte men een zoo breedden gouden ring, dat hij niet kan gedragen geweest zijn dan op den handschoen van eenen bisschop. Deze ring is versierd met een ongekroond kristal, waaronder men eene kleine voorwerp heeft, die aan dezelve het voorgestelde guld van een edelgesteente.

— Ziedaar dus wat er overgebleven is van den bisschop, die, vóór 1890, de insteller geweest is van de Luiksehe gemeen-te.

— Het is te veronderstellen dat het begin, hetwelk men niet ontdekt heeft, de woorden bevatte: '1900, 21 Februari, 't Vierde schijnt een nieuwen zin te begijnen, die waarschijnlijk het uur des overlijdens aanduidt. Op den looden ban 1, zag men heel klaar de sporen der nagels, waarmede hij op den zerk werd vastgemaakt. Het lijf van den vorst-bisschop was neergelegd geworden in eene houten zerk, waarvan een zeer klein stuk vastgehouden is aan een koperen ring. Ter plaatse waar het lichaam gelegerd heeft, vond men te midden van het stof verspanen hout, talrijke stukken goudraad en eenige kleine stukjes beenderen, waarvan het grootste een gedeelte is van het scheenbeen. Waar eens de rechterhand gelezen had, ontdekte men een zoo breedden gouden ring, dat hij niet kan gedragen geweest zijn dan op den handschoen van eenen bisschop. Deze ring is versierd met een ongekroond kristal, waaronder men eene kleine voorwerp heeft, die aan dezelve het voorgestelde guld van een edelgesteente.

— Ziedaar dus wat er overgebleven is van den bisschop, die, vóór 1890, de insteller geweest is van de Luiksehe gemeen-te.